

Cirka sextio personer bor på anläggningen och vårdpersonalen bestod vid tillfället av två kvinnor.

HÄNDELSEN

Automatlarmeret hörsammas av de båda anställda vilka omedelbart springer till det larmande rummet. Det brinner i en säng och bredvid sängen står vårdtagaren. Rummet har redan fyllts med brandrök och lågorna från sängen reflekteras i fönsterglasat, vilket ger ett intryck av att branden är ännu mer omfattande. Mannen måste handgripligen hjälpas ut då han tar spjärn mot väggen under evakueringen. De båda kvinnorna får i sig en del brandgaser under manövern, de förs, tillsammans med mannen, i ambulans till sjukhus för undersökning. De båda har gjort en föredömlig insats, efter evakueringen från brandrummet stängdes dörren, därefter kontrollerades även de intilliggande rummen. Räddningsledaren berömmar i sin insatsrapport de bådass agerande, samt betonar hur detta har underlättat arbetet för räddningspersonalen. Utan tvekan räddar kvinnorna livet på mannen.

BRANDORSAKEN

Mannen, som var i ett förvirrat tillstånd, har själv tänt på sin säng, därom råder inga tvivel.

ERFARENHETER

Det tål att upprepas, de båda kvinnorna har tveklöst gjort en livräddande insats, med risk för egen hälsa. De har många gamla att se till inte bara på detta vårdhem, de har dessutom uppdrag utanför anläggningen. Några hembesök per tjänstgöringspass handlar det om, och då står vårdhemmet utan personell bevakning. Hade branden inträffat under en sådan frånvaro skulle mannens liv hängt i en mycket skör tråd. Visserligen går larmeret direkt till räddningstjänsten, men det tar i det närmaste nio minuter innan rökdykarna är färdiga för inträngning i brandrummet, och då kan det vara för sent. Enligt min bedömning borde ovanstående rutiner ses över.